

grundlag, maa jo vise, at den fra alle Sider har vundet Tilslutning. Det var i 1903, at en Lov for første Gang gav Kvinderne Valgret lige med Mændene. Det var til Valgene af Menighedsraad. 5 Aar efter fulgte det betydningsfulde Skridt, hvorved Kvinderne fik fuld Andel i Kommunernes Styre sammen med Mændene. Og nu, andre 5 Aar efter, foreligger et, som det synes, fra alle Sider tiltraadt Forslag om at give Kvinderne en med Mændene sideordnet Stilling paa Rigsdagen og ved Rigsdagsvalgene. Unægtelig har Kvindesagen gaaet en hurtig og let Sejrsgang her i Landet.

Den samme Tilslutning er ved de tidligere Førstebehandlinger fra vor Side til sagt Forslagets Bestemmelse om Nedsættelse af Valgretsaldern for Folketingsvælgere til 25 Aar og om Ophævelse af den nugældende Undtagelsesbestemmelse for en Part af dem, som staar i privat Tjenesteforhold. Om disse tre Valgretsudvidelser, tilsammen ganske vist dybt indgribende og af overordentlig stor Betydning, kan det vel i det hele siges, at de er allerede saaledes indgaaede i Vensstres og dets Vælgeres Bevidsthed, at de her overhovedet regnes som egentlig liggende udenfor Debatten, regnes for Bestemmelser, der som en given Sag maatte findes i ethvert Forslag til Forandring i Grundloven, og som en Forfatningsforandring paa Forhaand maatte antages at ville bringe.

Disse Punkter, Fastsættelsen af Kredsenes Antal og de 3 Valgretsudvidelser, er altsaa det gamle i denne Del af Forslaget, det, der allerede to Gange har været forelagt dette Ting. Af de nye Bestemmelser, der findes i denne Part af Grundlovsforslaget, angaar den ene Indførelsen af 4-aarige Valgperioder for Folketinget, en Bestemmelse, vi kan tiltræde som hensigtsmæssig og muligt ogsaa nyttig. Der er jo deroverfor fra anden Side fremsat den Indvending, at dette i Virkeligheden var en Indsnævring af Folketingsvælgerens Ret til at komme til Valgdagen, saaledes at Fremtidens Vælgere ikke vilde opleve saa mange Valgdage og Deltagelse i disse som Nutidens. Men jeg tror, at baade Vælgerne og Folketingsmændene gennemgaaende vil finde sig til Rette med den nye Ordning med 4-aarige Samlinger.

Vor Tilslutning giver vi ogsaa en anden ny Bestemmelse, som Forslaget bringer i Forhold til det sidst fremsatte, og som gaar ud paa at opretholde den nugældende Grundlovs Bestemmelse i § 32,

at „hver Valgkreds vælger een blandt dem, der har stillet sig til Valg“. Ændringen betyder altsaa, at Valgmaaden til Folketinget i Hovedprincippet fastslaas i selve Grundloven, ligesom den er det nu, og at Spørgsmaalet ikke udskydes eller lades aabent til Forhandling og Kamp bagefter, til Afgørelse ved særlig Lov. En saadan Afgørelse ved almindelig Lov var jo som en Art Indrømmelse muligjort ved det sidste Forslag, men vi er ganske enige med den højtærede Regering i, at dette betydningsfulde Spørgsmaal bør afgøres ved denne Lejlighed, ved selve Grundlovsforhandlingerne.

Saaledes er, i alt Fald i sin store Almindelighed, Venstregruppernes Standpunkt til den Del af Forslaget, der angaar Folketinget, den Del af Forslaget, vi tidligere har haft Lejlighed til at yde vor Tilslutning.

Gaar jeg saa til det egentlig nye, det, som i særlig Grad tiltvinger sig Opmærksomheden, den fuldstændige og til Roden gaaende Omdannelse af Landstinget, Ophævelse af samtlige nugældende Valgretsbestemmelser for dette Ting — og det jo saavel hvad angaar Kongemagtens som den privilegeredes og den almindelige Valgrets — og Skabelsen af et Landsting, bygget paa et helt nyt Grundlag, da kan det Parti, jeg tilhører, give Regeringen sin fulde Tilslutning til de to Hovedbetragtninger, der her gøres gældende. Den første er Bevarelsen af Tokammerssystemet. Her er jo forelagt for Rigsdagen et andet Grundlovsforslag, fremsat før Regeringens, der indfører Etkammerssystemet, men dette Forslag er vel nu lagt til Side. Vi kan give vor ubetingede Tilslutning til, at Tokammerssystemet bevares, og at der vedblivende ved Siden af Folketinget staar et andet Ting, hvis Opgave er den at være prøvende, overvejende og regulerende, saaledes som det er udtrykt i Betænkningen fra det andet Tings Grundlovsudvalg. Det er, tror jeg, baade kloge og udtømmende Ord, hvormed det andet Ting her har betegnet et Landstings Virksomhed: at prøve og overveje, hvad der fremkommer fra Folketinget og fra det af Folketinget udgaaede Ministerium, og at virke regulerende baade paa Fart og Kurs. Det er en god Karakteristik, Folketinget her har givet af den Virksomhed, som det nævnte Ting maa ønske udøvet af et Landsting. Om nu et Landstings Stilling er eller bliver en saadan, vil altid langt mere afhænge af Livet og dets Gang end af Ord og Udtryk i Love, end sige i Betænkning-